

Fővárosi Ítéltábla
12.Bf.349/2016/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. február 14. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A testi sértés büntette miatt **vádltott neve** ellen indított büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2016. szeptember 26. napján kihirdetett **15.B.738/2016/12.** számú ítéletét **megváltoztatja** akként, hogy:

a vádlott cselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat.

A vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását **mellőzi.**

Egyebekben az első fokú ítéletet **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] miatt 2 év szabadságvesztésre és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön és végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy végrehajtása esetén abból a vádlott kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000.- forintban állapította meg. A kiszabott 300.000.- forint pénzbüntetést, meg nem fizetés esetén, napi tételenként egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. A BRFK Bűnügyi Főosztályán T-244/2015. számú bűnjeljegyzéken 1. tételszám alatt kezelt vérgyanús szennyeződés lefoglalását megszüntette, és megsemmisítését rendelte el. Kötelezte a vádlottat 393.542.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen a védő jelentett be fellebbezést, elsődlegesen téves jogi minősítés miatt, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.939/2016. számú átiratában az első fokú ítélet jogi indokolásából a beszámítási képességre vonatkozó elmeorvos-szakértői vélemény és annak megállapításai tényállásba emelése mellett, az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő - melyhez a vádlott is csatlakozott - a téves minősítésre vonatkozó indítványát arra alapította, hogy álláspontja szerint a vádlott testi sértés okozására irányuló szándék nélkül lökte meg a sértettet, és tudata az életveszélyes sérülés bekövetkezésének

reális lehetőségét sem fogta át. Ezért, a cselekményt elsődlegesen - a BH1996. 456. számú eseti döntésre hivatkozva - a tényleges gyógytartamhoz igazodóan, a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének, másodsorban tisztán gondatlanságból elkövetett, a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (9) bekezdés c) pontja szerint minősülő gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés vétségének indítványozta minősíteni. Az enyhítés körében az enyhítő szakasz alkalmazását, és a pénzbüntetés mellőzését indítványozta. Ugyanakkor, álláspontja szerint, az elmeorvos és pszichológus szakértői vélemények beszerzésére sürgősen kellett sor, ezért indítványozta, hogy az ítélőtábla a vádlottnak az e miatt felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezését mellőzze.

Az ítélőtábla a védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezését részben alaposnak ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az iratok egybehangzó adataira figyelemmel és ténybeli következtetéssel kiegészítette, illetőleg helyesbítette az alábbiak szerint:

A vádlott havi jövedelme nettó 134.000.- forint.

Az első fokú ítélet indokolása 7. oldal 3. bekezdését - mely a vádlott elmeállapotára és beszámítási képességére vonatkozik - a tényállás II. pontjába emelte.

A cselekmény elkövetésekor sértett neve sértett 58 éves volt, 170 cm magas és kb. 80 kg, a vádlott 178 cm magas és 120 kg.

sértett neve sértett ittas állapotban az aszfalton állt, amikor a lökés történt.

Az aszfalthoz közepest meghaladó erővel csapódott.

Az 1 cm-es repesztett sérülése a koponya bal oldalán, a fali lebenynél keletkezett.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, mely a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges körben lefolytatta, és az ügy elbírálása szempontjából lényeges valamennyi bizonyítékot beszerezte. A bizonyítékokat egyenként és összhatásukban is értékelte, és megjelölte, hogy a tényállást mely bizonyítékokra alapította. Helyesen állapította meg tényként, hogy a vádlott ittas állapotban volt, viszont abban, hogy a sértett ittas állapotban volt-e vagy sem, nem állapította meg tényállást, holott a bizonyítást erre vonatkozóan is lefolytatta. Ezzel kapcsolatban a vádlottat, tanú1, tanú2, tanú3, tanú4 tanúkat nyilatkoztatta. vádlott neve vádlott, mivel ő maga is ittas volt, nem tudta megítélni, hogy a sértett milyen állapotban volt, a felsorolt tanúk pedig e körben önmagukkal és egymással is ellentmondóan vallottak. Először azt, hogy nem volt ittas, majd további kérdésre, hogy ittas volt, illetve nem emlékeztek rá (első fokú 5. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyvben lévő vallomásaik). A nyomozati iratok 85. oldalán lévő kórlapon, ami a sértett kórházba történt felvételekor, 2015. május 17-én 2 óra 44 perckor készült, viszont az került rögzítésre, hogy "jelenleg is ittas". Mivel a cselekmény megtörténte után a kórházba szállításáig a mentőben szeszes italt nem fogyaszthatott, ebből csakis az a következtetés vonható le, hogy a cselekmény elkövetésekor ittas állapotban volt. Ezért az ítélőtábla ténybeli következtetéssel ezzel a tényállást kiegészítette.

Egyebekben, a további kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. Ésszerű indokát adta annak, hogy a vádlott védekezését a lökés véghezvitelével kapcsolatban miért

nem fogadta el, és számot adott arról, hogy a tanúk vallomásaiból miért csak a tényállásként megállapítottakat fogadta el. Figyelembe vette a helyszín adatait, és kimerítően értékelte az igazságügyi orvosszakértő véleményét.

A fenti bizonyíték értékelés mellett megállapított tényállás megalapozott. A megalapozott tényállásból helyesen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére.

A cselekmény minősítését illetően először is azt kellett vizsgálni, hogy a vádlott szándéka kiterjedt-e testi sértés okozására. Az ítélezési gyakorlat kiemelt jelentőséget tulajdonít annak, hogy az elkövetési magatartás megvalósításának időpontjában, az elkövető felismeri-e azokat az alanyi és tárgyi ismérveket, melyekből a tudattartalmára következtetést lehet levonni. Jelenleg az ittas állapotban volt vádlott esetében inkább a tárgyi körülmények kerülnek előtérbe. Az irányadó tényállás szerint a vádlott egy másik társasággal való konfliktusa miatt közbeavatkozó sértett neve sértett után ment, vele szóváltást provokált, és a nálánál idősebb, 58 éves, alacsonyabb, valamint kb. 40 kilóval kisebb súlyú és az aszfalton álló sértettet két kézzel, nagy erővel a mellénél meglökte. Ilyen körülmények mellett tudatának mindenképpen át kellett fognia, hogy a sértett a lökéstől eleshet, és az aszfalthoz ütődve sérülést szenvedhet, amibe belenyugodott, ennek lehetőségéhez érzelmileg közömbösen viszonyulva hajtotta végre cselekményét. Ebből következően a testi sértés okozására irányuló eshetőleges szándéka állapítható meg, amit az elsőfokú bíróság is helyesen, ekként állapított meg (első fokú ítélet 9. oldal 2. bekezdése és 10. oldal 2. bekezdése).

Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott cselekményével okozati összefüggésben következett be az életveszéllyel járó sérülés, mint eredmény. Az nyilvánvaló, hogy a vádlottnak az életveszélyre a szándéka nem terjedt ki és abban, mint ahogy az elsőfokú bíróság is megállapította, csupán gondatlansága állapítható meg. Viszont, a gondatlanság formájában nem foglalt állást. Kétségtelen, hogy a vádlott tudata nem fogta át az életveszélyes sérülés keletkezésének lehetőségét, viszont a sértett testi adottságaival és azzal, hogy kemény, szilárd, aszfaltozott felületen állt, bizonyítottan tisztában volt. Ilyen körülmények mellett előre látnia kellett volna, hogy ehhez a felülethez akár a feje is hozzácsapódhat és életveszélyes sérülést is szenvedhet. Az előre nem látása neki felróható, mivel ennek bekövetkezését azért nem látta előre, mert a töle elvárható figyelmet, körütekintést elmulasztotta. Ezért, az életveszélyes eredményben a gondatlanságának enyhébb foka, a negligencia állapítható meg (BJD8931.).

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság a minősítés jogszabályi alapjában elmulasztotta felhívni a Btk. 164. § (2) bekezdését. A Btk. 164. § (1) bekezdése szerinti testi sértés két alaptényállást tartalmaz, a (2) bekezdés szerinti könnyű testi sértést és a (3) bekezdés szerinti súlyos testi sértést. A (8) bekezdés szerinti életveszélyt okozó testi sértés mindkét alapesettel megvalósítható. Az ítélőtábla álláspontja szerint ezért, a bűncselekmény minősítésénél a tényleges alapesetre való hivatkozás is szükséges. Mivel vádlott neve vádlott szándéka nyilvánvalóan legalább könnyű testi sértés okozására terjedt ki, az ítélőtábla cselekményének jogszabályi alapját a Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés és a (8) bekezdés 1. fordulatában állapította meg.

A jogi indokolásban az eredményért mint minősítő körülbtk. [1978. évi IV. törvény] 15. §-ára ményért való felelősséggel kapcsolatban tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság a mert azt az alkalmazott Btk.-nak [2012. évi C. tv.] a 9. §-a tartalmazza, amit az ítélőtábla ezennel helyesbített.

Az elsőfokú bíróság által a büntetés kiszabásánál figyelembe vett bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak.

Az enyhítő körülmények körében - helyesen - a vádlott bűnösségre is kiterjedő, beismerő vallomása

az enyhítő körülmény és az, hogy az eredmény tekintetében a hanyag gondatlanság terheli (BKv 56. II/10. és 11. pont).

A súlyosító körülmények körében további súlyosító körülmény a garázda elkövetési mód.

Az elsőfokú bíróság által, a törvényi minimumban kiszabott 2 év szabadságvesztés büntetés az enyhítő körülmények maximális figyelembe vételét tükrözi. E szabadságvesztés további enyhítésére, enyhítő szakasz alkalmazására nincs törvényes lehetőség.

A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése a vádlott személyi körülményeire tekintettel törvényes, és a próbaidő tartamának megállapítás is helyes, de erre az elsőfokú bíróság elmulasztotta felhívni a Btk. 85. § (2) bekezdését, amit az ítélőtábla ezennel pótol.

A speciális prevenció miatt viszont az ítélőtábla nem találta indokoltnak a büntetlen előéletű, rendezett körülmények között élő vádlottal szemben pénzbüntetés alkalmazását is, már csak arra is figyelemmel, hogy a hosszabb tartamú próbaidő kellő garanciát nyújt a büntetési célok eléréséhez.

A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése mellett hivatalból vizsgálni kellett a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat alapján, a Btk. 102. § (1) bekezdése szerinti előzetes mentesítés lehetőségét. Az ítélőtábla ennek során a vádlottat, a terhére megállapított bűncselekmény jellegére, az elkövetési körülményekre, és a cselekmény után tanúsított azon magatartására tekintettel, hogy a számára is tudottan megsérült sértettet otthagya a helyszínről eltávozott, az előzetes mentesítésre nem találta érdemesnek.

A cselekmény motívumára és arra figyelemmel, hogy indulati cselekményről van szó, indokoltan került sor a vádlott vonatkozásában elmeorvos-szakértői és pszichológus szakértői vélemény beszerzésére. Ezért, a védő indítványával szemben, az ezekkel felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezés mellőzésének nincs törvényi alapja.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a fentiek szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2017. február 14.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s. k.
előadó bíró

Dr. Katona Tibor s. k.
bíró

A Fővárosi Ítélőtábla 12.Bf.349/2016/5. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 15.B.738/2016/12. számú ítéletének, a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2017. február 14.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

